

MISSIO SAVO
 NNKY Kuopio
 28.3.2009
 Raamattutunti: Väinö Hotti

ARMAHDETTU YHTEYTEEN

Tietoa tarvitaan

Muutamilla uskovilla on näkemys, että tieto on pahasta. Tieto ymmärretään jollakin tavalla uskon vastakohtaksi. Ehkäpä muistetaan raamatunlauseet:

”Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa” (1. Kor.8:1).

”sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi” (2. Kor.3:6).

Muistutetaan ehkä siitä, että ryöväri pääsi varsin heikoin tiedollisin eväin paratiisiin. Kuitenkin, jos ryöväri olisi elänyt pitempään, hän olisi tarvinnut kristillistä tietoa elääkseen oikein täällä maailmassa. Tieto ei ole välttämätön taivaaseen pääsyyn, siihen riittää usko, mutta tieto on tarpeen nykyistä elämää varten.

Jos raamatullista tietoa ei ole, rakennetaan

- kokemuksiin
- näkyihin ja ilmestyksiin
- inhimillisiin auktoriteetteihin

Pelastumaton = tietämätön

Pelastumaton ihminen ei ole päässyt sisälle hengellisiin todellisuuksiin. Häneltä puuttuu hengellistä tietoa ja viisautta:

”nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan **tietämättömyyden** tähden ja sydämensä paatumuksen tähden” (Ef.4:18).

”Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, **tietämättömyytenne** aikana, elitte” (1. Piet.1:14).

Uskova ja tieto kuuluvat yhteen

”anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille **viisauden** ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan” (Ef.1:17).

”Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmankin olette täynnä hyvyyttä ja kaikkinaista **tietoa**, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne” (Room.15:14).

”että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa **tiedossa**” (1. Kor.1:5).

”Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, sanaa, **tietoa**” (2. Kor.8:7).

”Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautesse tulisi yhä runsaammaksi **tiedossa** ja kaikessa käsittämisessä” (Fil.1:9).

Ei vain sirpaletietoa

Lähetyskäsken velvoitus: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään **kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti**" (Matt.28:18-20).

Opettamalla KAIKKI. Tämä merkitsee järjestelmällistä ja systemaattista Raamatun opetusta. Tämä toteutuu Kristinopissa.

Syntiä seuraa tuomio

Synti on aina vaarallista. Saatana valehteli:

”Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin Jumala tietämään hyvän ja pahan" (1. Moos.3:4-5).

Tuomittu eroon

Aadam ja Eeva kokivat raskaasti: tuomio erotti:

1. Paratiisista:

”Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. Ja hän karkotti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä ” (1. Moos.3:23-24).

2. Jumalasta

3. Toisista ihmisistä.

Rakkaussiteen katkeamisen ensimmäinen merkki oli toisen syytely:

”Mies vastasi: "**Vaimo, jonka annoit** olemaan minun kanssani, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin" (1. Moos.3:12).

Rakkauden tilalle tuli viha, joka kulminoitui ensimmäisessä velisurmassa: Kain surmasi Aabelin.

3. Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhriahjan Herralle;
4. ja myöskin Aabel toi uhriahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhriahjansa puoleen;
5. mutta Kainin ja hänen uhriahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsa synkistyi.

6. Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy?"

7. Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synty ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

8. Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet (1. Moos.4:3-8).

Tässä on kuvaus ensimmäisestä ”uskonsodasta”. Uskonto ei suinkaan varjele vihalta. Päinvastoin. Vihan liekit ovat kirkkaimpina roihunneet vuosisatojen aikoina nimenomaan **uskonsodissa**. Tänäinkin eri hengellisten piirien välillä vallitsee vihan ilmapiiri – uskonsota, mutta tätähän ei voi sanoa ääneen; olemme rakkaita veljiä ja sisaria vaikka vihan kyy asuu povessamme.

”Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme **inhottavia ja vihasimme toisiamme**” (Tiit.3:3).

Turhia yhteyspyrkimyksiä

Uskonnolliset liikkeet tuovat jonkinlaista yhteyttä pienelle ryhmälle, mutta ne eivät ratkaise perusso. vihan ongelmaa.

Valistus ja sivistys eivät myöskään ole ratkaisu. Ei auta, että saamme lisää tietoa ihmisestä itsestään tai muista kansoista.

Psykologiakaan ei ole ratkaisu tähän keskeiseen ongelmaan.

Raamatun ratkaisu

Jumala on ratkaissut yhteysongelman Jeesuksessa.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden” (Ef.2:14).

Jeesuksessa purettiin ”erottava väliseinä” Jumalan ja ihmisen väliltä, ihmisen ja ihmisen väliltä, miehen ja naisen väliltä, juutalaisten ja pakanain väliltä ja lasten ja vanhempain väliltä.

Tuomion alla – armon alla

Uskoontulo merkitsee pääsemistä tuomiosta armoon. Syntiinlankeemuksen seurauksena ihmiskunta joutui tuomion alle syystä, että ihmiseen tuli sellaista, jota Jumala vihaa. Ystävyys Jeesuksen kanssa on ainut mahdollisuus päästä pois tuomion alta.

”**Antakaa suuta pojalle**, ettei hän vihastuisi etkä te hukkuisi tiellänne. Sillä hänen vihansa syttyy äkisti. Autuaat ovat kaikki, jotka häneen turvaavat” (Ps.2:12).

”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan **Jumalan viha pysyy hänen päällensä**” (Joh.3:36).

”Niin ei ole nyt yhtään kadotusta niissä, jotka Jeesuksessa Kristuksessa ovat, ja **ei vaella lihan, vaan hengen jälkeen**” (Room.8:1; Biblia).

Suurrikollinen

Armahduksesta ei yleensä puhuta pienten rikosten yhteydessä. On pitänyt tapahtua suuri rikos maan lakia vastaan. Yleensä on kysymyksessä on henkirikos. Armahdus tulee tällöin tavallisesti maan hallitsijan taholta. Ihminen on syyllistynyt ”majesteettirikokseen” Luojaansa vastaan. Rikos on niin suuri, ettei sen maksaminen ole lainkaan mahdollista. Ainut vaihtoehto on armahtaminen.

Samalla viivalla

Kaikki uskovat ovat samanarvoisia ja samalla viivalla: entisiä suurrikollisia, jotka on armahdettu. Kenelläkään ei ole syytä nostaa nokkaansa toisten yläpuolelle. On alistuttava samaan ruutuun ja - samaan yhteyteen.

Armahdus-kolikolla on kaksi puolta: 1. Armahdus. 2. Yhteys. Armahduksen osallisuus = yhteyden osallisuus. Nämä ovat erottamattomat ”siamilaiset kaksoset”.

Mihin meidät armahdetaan?

Tietysti armahtamisessa solmitaan yhteys Jumalaan. Meitä ei ensi sijassa armahdeta tämän lisäksi vapaakirkon, herätysliikkeen tai jonkin kirkkokunnan yhteyteen, vaan **pyhien yhteyteen**, EKKLESIA-YHTEYTEEN. Tällä kohden uskovien piirissä esiintyy paljon tietämättömyyttä. Herran seurakunta on YKSI.

”Saarnatessaan kerran Philadelphian käräjätalon parvekkeelta hän (George Whitefield) huusi: ”Isä Abraham, ketä sinulla on taivaassa? Onko siellä ketään anglikaaneja? – ‘Ei ole.’ – Onko siellä ketään independenttejä (kongregationalisteja)? – ‘Ei ole.’ – Onko siellä ketään metodisteja? – ‘Ei, ei, ei.’ – Ketä sinulla siellä on? – ‘Emme täällä tunne noita nimiä. Kaikki täällä ovat kristittyjä, Kristukseen uskovia, ihmisiä, jotka ovat voittaneet Karitsan veren ja todistuksensa sanan kautta.’ – Niinkö asia onkin? Siinä tapauksessa Jumala auttakoon meitä ... kaikkia unohtamaan nimet ja tulemaan teossa ja totuudessa kristityiksi!”

Elimellistä yhteyttä

Uskoontulo merkitsee elävän organisaation yhteyden tuleamista.

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

Uskova on myös valon lapsi; hän on tullut valkeuteen ja viihtyy valkeudessa. Hänellä on samalla yhteys kaikkiin toisiin valkeudessa vaeltaviin. **”sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia” (1. Tess.5:5).**

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Armahduksen ajankohta

Kun on kysymyksessä armahtaminen yhteyteen, voimme mainita kolmekin eri ajankohtaa:

1. Jeesuksen kuoleminen ristillä loi edellytykset yhdistymiselle.
2. Kun tulimme uskoon, liityimme Kristukseen ja samalla kaikkiin pyhiin.
3. Kun silmämme avattiin näkemään, että HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI.

Paluu yhteyteen

Kun tulimme uskoon, meille saattoi Herran seurakunnan ykseys olla päivänselvä asia. Silloin ei raja-aitoja tunnettu eikä hyväksyty. Mutta kun meitä sitten oppikunnassamme opetettiin ja valistettiin, meille kirkastui: ME YKSIN OLLAAN OIKEASSA.

Olisiko tarpeen tehdä tällä kohden parannus ja palata alkuun? Olisiko tarpeen palata ensimmäiseen rakkauteen, jolloin kaikki Herran omat olivat yhtä rakkaita?

”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta” (Ilm.2:4-5).

Armahdettu yhteyteen Kristuksessa

Jumala on päättänyt suuressa viisauudessaan keskittää kaiken Kristukseen. Jos kerskaamme uskostamme ja yhteydestämme Kristukseen, me olemme valehtelijoita, jollemme samalla tunnusta ekklesiaiyhteyttä ainoaksi oikeaksi uskovien yhteydeksi.

Ei voi olla yhteyttä Kristukseen ilman yhteyttä Kristuksen ruumiiseen ekklesiaan. – ja myös päinvastoin.

Anteeksiantaminen avainasemassa

Yhteytemme Jumalaan on täsmälleen yhtä hyvä kuin yhteytemme pahimpaan viholliseemme. Onko meidän sydämessämme katkeruutta jotakin ihmistä kohtaan?

”Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi” (Hebr.12:14-15).

”Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi” (Matt.18:35).

Realismia ja suhteellisuudentajua tarvitaan, kun arvioidaan lähimmäisen velkaa meille ja omaa velkamme Jumalalle (Matt.18:21-35): lähimmäisen velka meille 20 000 (mk), meidän velkamme Jumalalle 12 mrd (mk). Jumalan velkakirja meidän kohdallamme astuu voimaan sillä hetkellä, kun me käymme velkomaan lähimmäistämme. Ennen kuin käymme lähimmäisemme kurkkuun käsiksi, miettikäämme toki pari kertaa!

”ja anna meille meidän velkamme anteeksi, **niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme**” (Matt.6:12).

Kaivot auki

”Ja filistealaiset tukkivat kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat kaivaneet hänen isänsä Aabrahamin päivinä, ja täyttivät ne mullalla” (1. Moos.26:15).

”Ja Iisak kaivatti uudelleen auki ne vesikaivot, jotka hänen isänsä Aabrahamin päivinä olivat kaivetut, mutta jotka filistealaiset olivat Aabrahamin kuoltua tukkineet, ja antoi niille jälleen ne nimet, jotka hänen isänsä oli niille antanut” (1. Moos.26:18).

Herran seurakunnan tila tänään on surkea; se on nääntymässä. Missä vika? Filistealaiset ovat olleet hommissa. Filistealaiset ovat Herran kansan vihollisia ja taistelevat sitä vastaan kaikin keinoin. Kun filistealaiset tietävät, että Herran kansalla on pätevät sota-aseet, he turvautuvat taloudellisiin pakotteisiin. Mikä on tärkein elintarvike? VESI. Filistealaiset sabotaasimiehet laitetaan asialle tukkimaan Herran kansan kaivoja.

Helluntaina alkoivat elävät vedet virrata ihmiskunnan ylle – monista kaivoista. Filistealaiset kävivät oitis näiden kaivojen kimppuun näännyttääkseen Herran kansan. Kaivot saatiin tukituiksi. Herran kansa joutui ahdinkoon.

Meidän tehtävämme on avata nämä ikivanhat kaivot, kaivaa ne auki kaikesta siitä mullasta ja muusta törystä, jota Filisteian pojat ovat vuosituhansien aikana sinne syytäneet. Ei muuta kuin lapiot käteen ja hommiin!

Mitkä ovat nämä tukitut kaivot? Mainitsen niistä neljä:

1. Yleinen pappeus

”Mutta te olette ”valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja”, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa” (1. Piet. 2:9).

”Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi” (1.Kor.14:26).

2. Seurakunta on yksi

”sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor.12:13).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

”yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa” (Ef.4:4-6).

3. Meillä on kaikki Kristuksessa

”Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: ”Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra” (1. Kor.1:30-31).

4. Tuhattu vuotinen valtakunta

4. Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

5. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.

6. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhat vuotta” (Ilm.20:4-6).

”Usko näkyvään Jumalan valtakuntaan vielä vanhan maan päällä oli alkuaajan kristittyjen yleistä hengen omaisuutta. Vasta muodostuvan katolisuuden alussa se katosi, kuitenkin asetettavaksi taas lampunjalkaan viimeisten vuosisatojen aikana” (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto).